

Johann Bacmeister

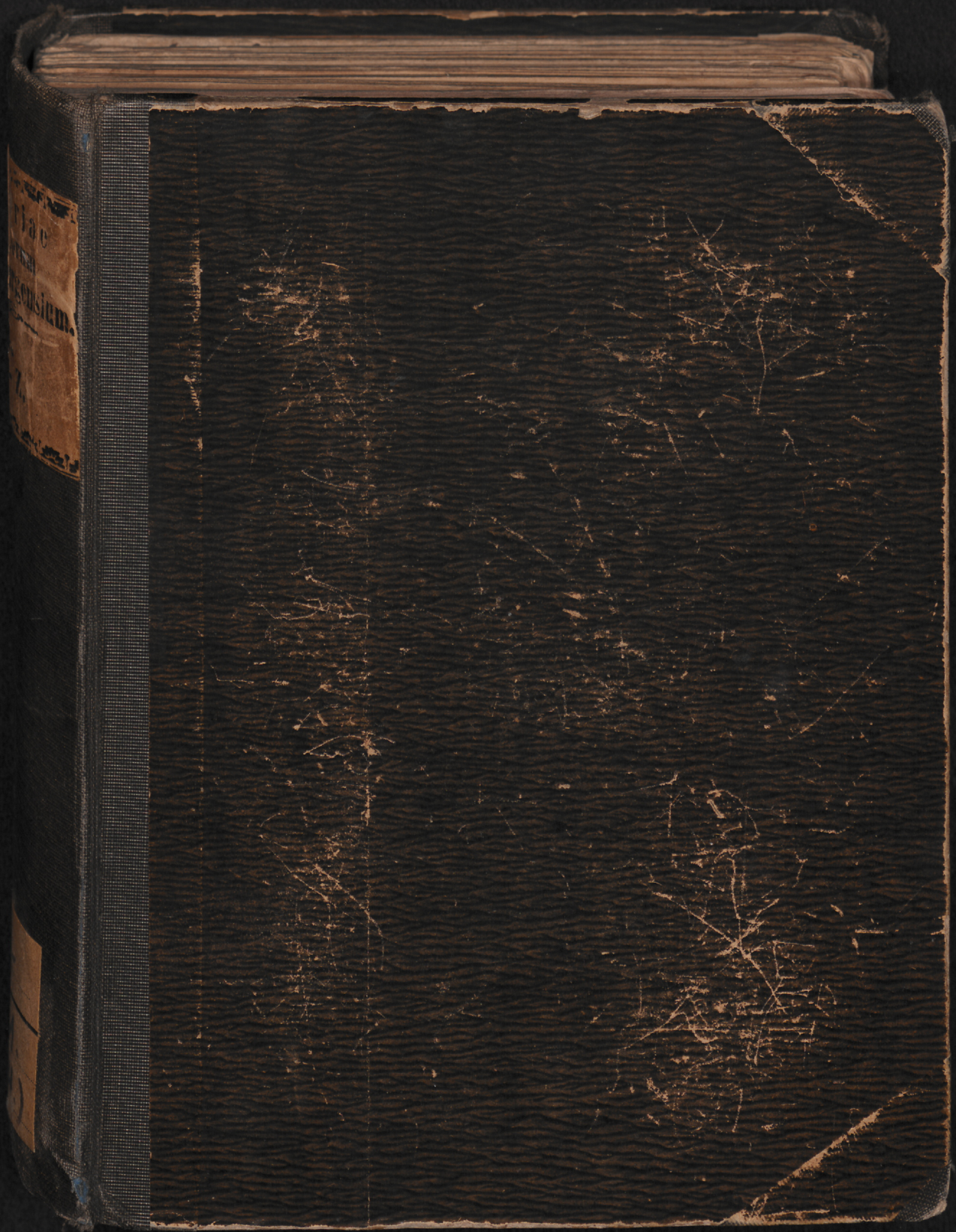
**Programma Quo Pro-Rector Universitatis Rostochiensis Johannes Bacmeisterus,
D. Med. & super. Math. Pr. P. Ad iusta Exequialia, Quae ... Dn. Hermannno Wetken/
Senatori huius Urbis gravissimo, Marito suo desideratissimo Vidua moestissima
... Omnes Academiae Cives peramanter & officiose invitat : [P. P. Rostochii sub
Sigillo Academ. XVI. Augusti, Anno M.DC.LXVI.]**

Rostochi[i]: Kilius, 1666

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn75591662X>

Druck Freier Zugang

KL-241(4)¹

Oldendorp: Warhafftige entschul-
dinge. Rostock, 1533

wurde aus dem Band gelöst.

Steht bei Rara -

KL-241. (4.) <SON>

bestrahlt 2000

PROGRAMMA
^{Quo}
PRO-RECTOR
UNIVERSITATIS ROSTOCHIENSIS
JOHANNES BAC-
MEISTERUS,

D. Med. & super. Math. Pr. P.

Ad iusta Exequialia,

^{Quæ}
Amplissimo, Prudentissimo & Literatissimo Viro

D N.

HERMANNO
Wetken/

Senatori hujus Urbis gravissimo,

Marito suo desideratissimo

Vidua moestissima,

Hodiè horâ primâ in templo Jacobæo parat,

Omnes Academiae Cives peramanter

& officiosè invitat.

R O S T O C H I,

Typis JOHANNIS KILII, Acad. Typograph.

Anno cl^o Id^o LXVI. d. XVI. Augusti.

Uantum Reipubl. interfit, *Senato-*
res habere prudentes, doctos, fide-
 les, sollicitos, vigilantes, ergâ *Cives*
 humanos & benevolos : quan-
 tum è contradamni & incommo-
 di immineat eidem, si fulcra ejus-
 modi atq; columnæ, quæ suffulcire,
 stabilire & conservare eandem &
 possunt & solent, præmaturâ abri-
 piantur morte, jam dudum non so-
 lum experienciâ firmavit, sed & *Q. Cæcilius Metellus* abunde
 satis suo tempore testatum fecit, eo quod, cum *Scipio Æmili-*
anus, qui & *Africanus minor* dictus, Vir de Republ. Romana
 optime metitus, ictu inproviso, doloso tamen, teste *Livio*,
 nocturno tempore in ædibus suis quiescens & dormiens vi-
 tam claudere cogeretur, ejus morte tantopere commotus ac
 perterrefactus dicitur, ut lugebri vultu, & sordida veste in
 publicum prodierit, & alta atquè miserabili voce exclama-
 rit; *Concurrite, concurrite ô Cives, moenia Urbis nostræ eversa*
sunt Scipio enim Æmilianus hac nocte quiescens nasariâ vi Rei-
publ. creptus est. Quibus sanè verbis nil aliud vir prudentissi-
 mus indicare voluit, quam maximum damnum & vulnus
 obstanti Viri mortem Reipubl. Romanæ inflictum esse, & non
 minus periculum aliis Rebuspubl. imminere, si fidis ejus-
 modi Senatoribus & viris egregiis ac bonis, qui moenia qua-
 si sunt & fundamēte Rerumpublicarum, priventur. Qua
 itaque ratione quo verborum stylo, quibus lacrymis & su-
 spi-

spiritibus animi conturbationem & dolorem exprimemus,
 quem ob Vulnus non leve & superficialium sed vel maxi-
 mum & profundum atque ad ipsa usque viscera penetrans
 quod Reipubl. huic inclutæ per obitum Viri Amplissimi ac
 Prudentissimi DN. HERMANNI WETKENII, Camerarii
 laudatissimi & nunquam sine honoris elogio ac acerbita-
 tis sensu imposterum nobis nominandi, proximis diebus
 inflictum est, sentimus. Fuit enim is, dum esse ipse
 licuit, vel primus ex arcto eorum numero, qui virtutis
 ac prudentiæ suæ magnitudine Rempubl. variis morbis la-
 borantem mediocriter huc usque sustentarunt; fuit *Pericles*
 & *Scipio* Rostochiensis, fuit (ut Symmachiano verborum
 compendio ex lib. 10. Epiſt. 20. ingentem meritissimarum
 laudum cumulum includam) *Virtutum omnium Vir, Cultor,*
Sacerdos; fuit ipsi unica cura DEO, Reipubl. charis & Ami-
 cis inservire, cetera omnia vana & inania putanti; Fuit de-
 nique toto quidem illo tempore, quo in partem curarum
 hujus Reipubl. successit, imprimis verò annis postremis &
 iudicio prudentiæq; suæ temporis diuturnitate & variarum
 rerum usu ad perfectam maturitatem perducta, *Senator* (ve-
 stram, qui hæc legitis, *Patres conscripti*. appello conscientia-
 m) ad *asciam factus*, omnibus illis dotibus, quæ strenuum
 Senatorem faciunt, exornant, & hominum oculis cum ad-
 miratione exponunt, ad invidiam usque instructus & delibu-
 tus. Erat ipsi naturalis quædam indoles ad minimè suca-
 tam humanitatem, bonitasq; ejus tegere se aut mutare non
 poterat. Ideoq; animi candor & fides cuique exposita
 erant. Præcipue in Civium suorum incrementa & singulo-
 rum incolumitatem. Quo studio nihil antiquius habebat.
 Minimè enim placebant artes, quibus Subditorum sæpè res
 ac loculi sollicitantur, venditurq; cautus quisque & opti-
 mus Civis. Abstinentiam in officiis raram Magistratum

Virtutem & de quâ parum homines sciunt, vitæ instituto non verbis & callidâ Oratione exprimebat, quia aliâs non multum sermocinari vel suspendere audientes, & Cothurno ingredi, aut aculeos vibrare cuperet, sed sale condire, quæ loqui necesse esset, & facto ostendere laboraret. Consiliorum non infelix, sed minimè ad versutiam aut dolos; gravitatem & constantiam optima tuendæ dignitatis præsidia existimans. Quis itaque non lugeret? quis non Senatui totiquè Civitati & Reipubl. inclutæ condoleret, Vulnerisq; hujus tam acerbi consolidationem & curationem à DEO omnipotente summo illo Archiatro ardentissimis votis flagitaret atquè exoraret? Cum præsertim exulceratissimis hisce temporibus omnia ruinam & omnimodum fere excidium minentur, vel saltem tristissimam Vastationē, quam plerumq; præstantium virorum obitus & interitus præcedere solent, prædicant. Nos quidem de hâc Republ. oppidanâ quicquam mali ominari nec cupimus nec debemus; Tamen verendum est, ne divinitus aliquid impendeat ipsi, cum tantus in Patres impetus sit, in fulcra Civitatis, in summam Reipublicæ, ut annuo spacio trium Dominorum Camerariorum, Virorum de Republ. optime meritorum jacturam fecerit. Gravissima sanè B. Ambrosii sententia est, qua dixit: *Malorum imminentium ac futura labis hoc primum indicium esse, si decedant Viri consulares.* Quod ipsum ne magno nostro malo in præsentiarum experiamur, avertat divini Numinis benignitas. Nostrium nunc est absquè prolixiore Verborum antipagamento ad id nos accingere, quod consuetudo hætenus observata loci proprium fecit, brevi hoc Epitaphio Programmate, ceu exiguâ quadam Tabella curriculū Vitæ, quod ~~peragimus~~ noster olim laudabiliter cæptū, in Virtutis gloriæque tramite sedulo continuatum, beatissime ad finem deduxit, quasi quibusdam lineolis delineaturi potius quam expressuri, simulquè *funus hoc indictivum* publicæ frequentationi cohonestandum serio commendaturi, Natus

Natus & in tenebricosum hujus Mundi carcerem ingressus est Hamburgi Anno Epochæ Christianæ clō Ibc XVIII. Mense Aprili, Parentibus, Viro Amplissimo & Spectatissimo DN. JOHANNE WETKEN, Senatore Hamburgensi gravissimo, ex antiquissimâ Wetkiorum familiâ oriundo, & SOPHIA von Peine / Matronâ singularis exempli. Avus Paternus ipsi fuit Vir Magnus, Nobilissimus ac Amplissimus DN. JOHANNES WETKEN, Consularibus fascibus Hamburg. insignis: Avia Paterna Matrona honestissima. MARGARETHA Fuchsen / Reverendi, Consultissimi ac Amplissimi DN. CHILIANI Fuchsen / U. J. D. & Canonici Hamburgensis Filia. Avum Maternum nominavit Virum spectatæ integritatis DN. GEORGIUM von Peine / Mercatorem Hamburgensem egregium, Aviam Maternam salutavit CATHARINAM Garmer / ex Patricia Garmeriorum familia originem ducentem. Proavum Paternum habuit Virum Nobilissimum ac Amplissimum DN. HERMANNUM WETKEN, itidem Consulem Hamburgensem dignissimum, DN. JOHANNIS WETKENII, Secretarii primū, postmodum verò Senatoris, & tandem Consulis Hamburgensis, qui Anno M. D. XXXVIII. ibidem Vitam cum Morte commutavit, Filium: Proaviam verò Paternam lectissimam & moribus antiquis splendidissimam Matronam ELISABETAM Scharffen / DN. VITI Scharffen / J. U. D. & Canonici Hamburgensis filiam. Possem hic defuncto nostro sanguine & affinitate junctos tam Consulari quam Senatoria dignitatē pollentes laudare complures:

*Sed genus & Proavos, & quæ non fecimus ipsi,
Vix ea nostra puto.*

Quamprimum itaque WETKENIUS, noster ab his jam nominatis generis & officiorum splendore conspicuis Parentibus & Proavis in hanc lucem editus receptusq; in fœderis

gratiam per Sacramentum regenerationis esset, statim ab iisdem magnâ
 curâ & sollicitudine ad pietatem, ad morum sva vitatem, decentemq; gra-
 vitatem aliquamdiu domi educatus, cumq; præclaram indolem, eximiiis
 veluti præludiis maturè ostenderet, publicis Informatoribus tam Scholæ
 trivialis quàm Gymnasii Hamburgensis diligenti commendatione com-
 missus est. Quem classium curlum cum inter varia eximie indolis indi-
 cia, assiduitatis & industriæ specimina illustra exegisset, Præceptorum suf-
 fragiis ad altiora admissus studia, Politicæ imprimis & Historiarum cogni-
 tioni, quæ experientiam inter angustos vitæ terminos cuneatam liberiori
 cælo exponit, & non modo præterita respicere; sed & cum opus est, fu-
 tura longo advertere prospectu docet, in Academia Gryphiswaldensi, ad
 quam à Domino Parente p. m. Anno M. DC. XXXVI. ablegatus erat, pri-
 mum vacavit, postmodum verò svalu & instinctu Domini Hospitis J. Cti
 famigeratissimi, DAVIDIS MOEVII, Professoris Gryphiswaldensis pu-
 blici, Jurisprudentiæ animum despondit, nec exiguos in illo ibidem pro-
 gressus fecit. Vicina hæc Gryphica Pomeranorum *mußgärtel* nostrum
 variis Politices, Historiarum & Juris flosculis exornata nostræ ulterius
 informandum præterlapso ab ingressu biennio concessit Academiæ, in qua
 etiam per integros quatuor annos substitit, & Studium Juris semel ceptum
 celeberrimorum tunc Antecessorum hujus loci Domini NICOLAI SCHU-
 TZII, & HENRICI SCHUCKMANNI summa cura, diligentia & assidui-
 tate excoluit, per hoc ipsum tempus Contubernio atque Mensa Viri Nobi-
 lissimi ac Amplissimi Domini BERNHARDI KLINGII, Consulis Reipubl.
 nostræ Oppidanæ gravissimi usus. In Patriam à Domino Parente revocatus
 per aliquot tempus quidem ibi substitit, mox autem alteram prudentiæ
 enutriculam peregrinationem scilicet jussu Dn. Parentis adjunxit, & in Ce-
 leberimo illo literarum Emporio, quod Laugduni Batavorum est præstan-
 tissimos nostri seculi J. Ctos & Historicos *Scotanum, Vinnium, Mestertium*
Heinsium, Boxhornium tam publicè quam privatim docentes ea sedulitate
 audivit, ut inde eruditionem partam novis accessionibus non minimum au-
 geret. Constituerat equidem cum quinque aliis Studiofis, ceptam hanc
 peregrinationis telam pertexere, & Brabantiam, Flandriam, Galliam, Angli-
 am & Itliam perillustrare: Verum insperatus Dn. Parentis obitus obstaculo
 fuitque minus scopum propositum absolvere potuerit. Peragratiss-
 imèque Confœderatarum Provinciarum præcipuis Urbibus, & quæ in illis
 visenda-

visenda occurrebant singulari industriâ utiliq; observatione notatis, ad pa-
 trios iterum reversus lares est; nec diu ibi substitit, sed, memor veteris il-
 lius conversationis & amicitiae actionis quam cum Virgine lectissima ac
 castissima MARGARETHA Schönerlöwen Viri olim Consultissimi & Ex-
 cellentissimi Dn. ALBERTI Schönerlöwen J.U.D. Filiâ ante sex annos
 contraxerat, hanc nostram Rhodopolin Anno M. DC. XLVI.
 Mense Decembri felici fidere iterum ingressus est, sibiq; ante hac
 desponsatam M A R G A R E T H A M nunc Viduam maesti-
 fissimam (Cujus constantiam in servandis promissis nunquam satis depre-
 dicare poterat) Anno MDC. XLVII. die III. Martij, per sacerdotalem
 benedictionem associavit nuptiasque auspiciatissimas cum eadem celebra-
 vit. Hanc suam fidissimam & optatissimam vitæ consortem annos circiter
 Viginti amavit, coluit, concorditerque, piè & suaviter cum eadem vixit nec
 non XI. charissima jugalis thori pignora, liberos inquam optatissimos, ex ea-
 dem sustulit, inter quos sex in ipso partu statim extincti, tres verò JOAN-
 NES scilicet CATHARINA MARGARETHA & SOPHIA, turbato
 naturæ ordine ante Patrem terrestre hoc ergastulum reliquerunt. Reli-
 qui duo HERMANUS ALBERTUS & JOANNES GEORGIUS ad
 huc superstites. Charissimi Patris præmaturum obitum accerbissime
 cum dulcissima Matre lugent. Cum autem in defuncto nostro eximias
 ingenii dotes quibus pollebat inclytus hujus Reipub. Magistratus agnos-
 ceret, statim Anno MDC. XLVIII. die XXVI. Junii in Collegium Cen-
 tam virorum cooptatus, & subsequente anno ipso Matthiæ die SENATOR
 creatus est. Quam autem singula prudentet & laudabiliter administrare
 norunt omnes, quot quot hanc Civitatem inhabitant. Singularis in ipso Can-
 dor, synceritas & pietas apparebat. Sedulus erat auditor Verbi Dei. Curiam
 ascensus semper sibi in memoriam revocabat Inscriptionem illam ele-
 gantem & piam Curiae Ratisbonensis aureis literis marmoreæ tabulæ in-
 scriptam, quæ sic habet. *Quisquis Senator Curiam officii causa ingrediens, ante
 hoc ostium privatos omnes affectus abjicit: iram vim, odium, amicitiam, adu-
 lationem: Reipubl. personam & curam subjicit. Nam ut alius æquus aut ini-
 quus fueris: ita quos DEI judicium expectabis, & sustinebis.* Et ut multa paucis
 comprehendam: Omnibus levius, nemini gravi fuit. Dignum certè par jugale
 quod æternum viveret, si per naturam licuisset. Verum, heu dulcissimum
 hoc vitæ & amoris Vinculum per XX. nondum annos duravit; & cum
 firmissimū appareret, subito disruptū concidit. Vigessimū enim conjugii annū
 vix ingressus Parex invidia experiri & Febri ardenti corripitur, quæ licet

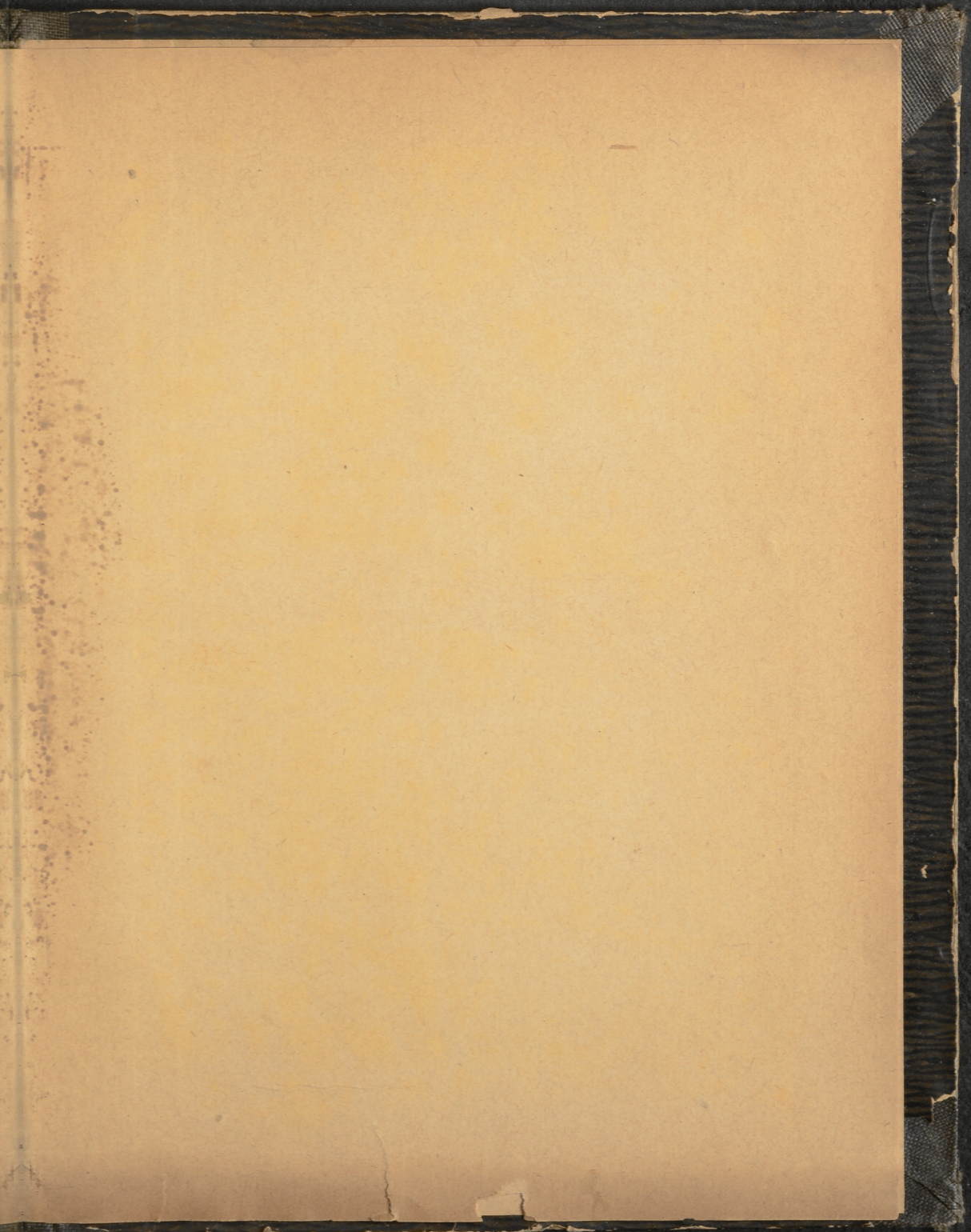
initio

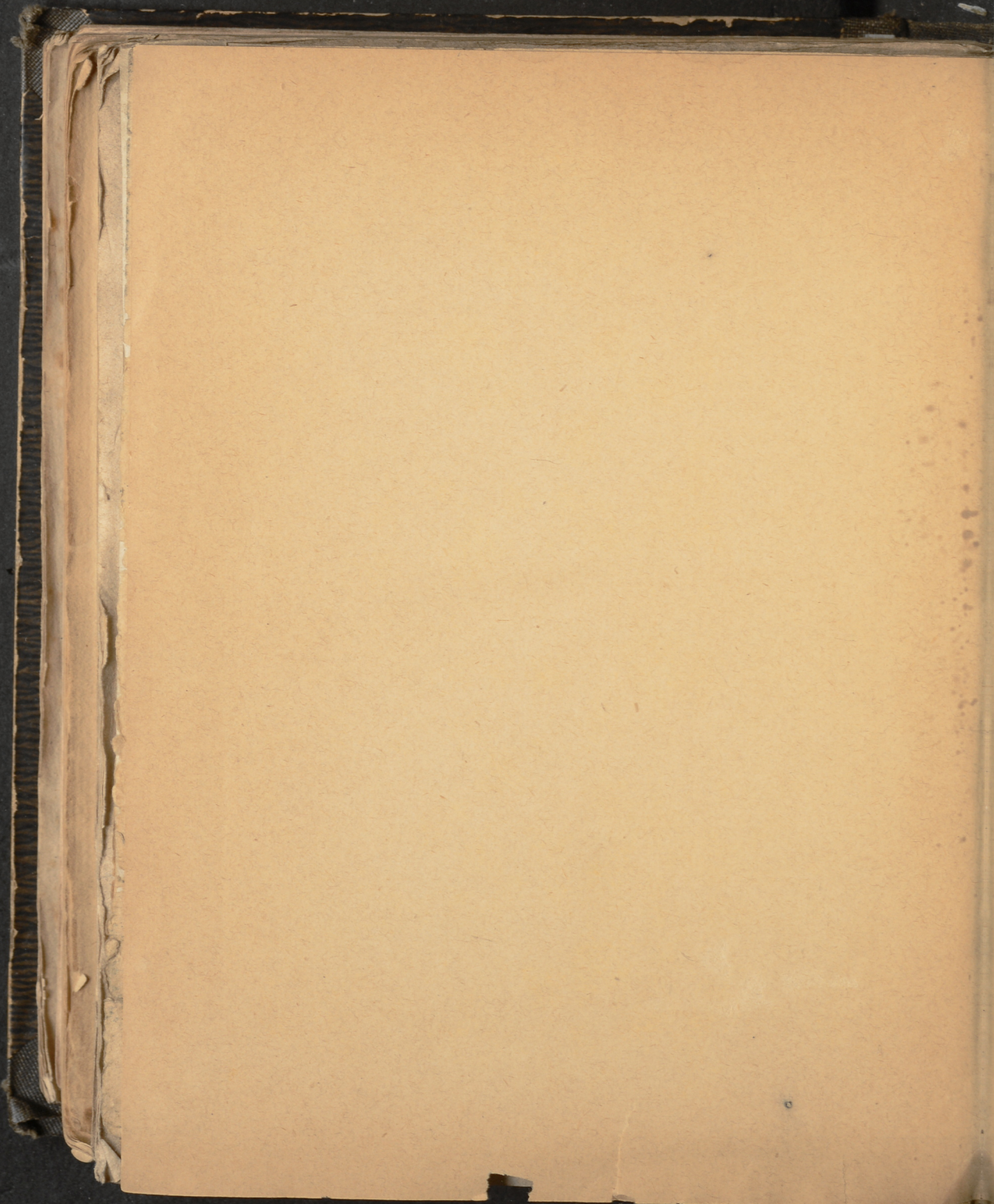
Initio minus periculosa videretur, lento tamen insultu vires absumpsit, non
 obstante fideli Medici præsentis Cura. Nec tamen diu arsit (ut Francisci Pe-
 trarchæ Verbis utar) saltemq; dies duodecim. Nam die XXXI. Julii
 è templo domum rediens febre correptus, XI. Augusti intra VII. & VIII.
 matutinam præsentè Domino Confessionario Viro pl. Reverendo & Ex-
 cellentissimo Domino ENOCHO SVANTENIO, SS. Theol. D. & Ar-
 chidiacono Jacobæo vigilantissimo, corde gemens, ore precans per eam
 vitâ placidè creptus est An. ætatis XLVIII. grande sui desiderium non apud
 Viduam mœstissimam tantum & Orphanos, sed & totam familiam imò
 omnes bonos relinquens. Quantus autem hinc ad Viduam mœror redun-
 darit nec vox exprimere, nec calamus describere potis est. Vulnus certè
 hoc adeò grave & periculosum, ut ei sanando nec *Æsculapius*, nec *Hippocra-
 tes* sufficiant; sed solus cœlestis Medicus Viduarum & Orphanorum Pa-
 ter, Amuletum verum adhibere novit, idq; invocatus gratiòse & paternè im-
 pertit. Reliquum nunc est Cives Academici omnium Ordinum honora-
 tissimi, ut, quod pietas jubet Domino Defuncto Literato Literatorumq;
 omnium Fautori eximio, adeò præclarè de totâ hâc Civitate meritò, po-
 streum & debitum honorem exhibeamus funeris deductione frequenti
 nostram gratitudinem atque *Cum gratia Deum* erga mœstissimam Viduam,
 Filios, totamq; laudatissimam familiam declaremus, & DEUM Opt. Max;
 supplices insimul rogemus, ut quos Patriæ Patres est largitus, in hac extre-
 mâ Mundi senectâ, imperiorum ruinâ, animorum distractione, clementer
 conservet, nostramq; Rempubl. inq; eâ Ecclesiam & Academiam
 contra omnis generis mala atque incommoda tue-
 atur atque defendat,

*P. P. Rostochii sub Sigillo Academ. XVI. Augusti,
 Anno M. DC. LXVI.*

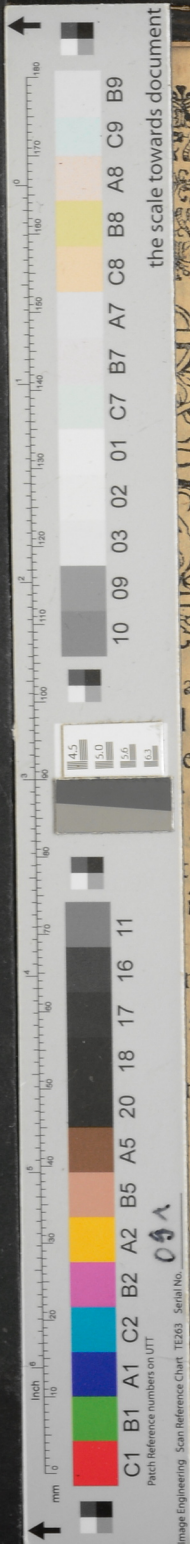
Conventus fiet in æde D. Jacobo sacra
 hodiè hora I.

the scale towards document

Quidem diversæ passim Philosophiæ
circumferuntur descriptiones, quas
singulas, & recensere, longum; & ad
rationis, in præsentiarum, libellam re-
vocare, tædiosum foret. Antiquissi-
mam ego primâ facio: tanquã à Philo-
sophorû, quos habemus, Primatè la-
tâ, omniumque, rectè philosophanti-
um, calculò, hactenus approbatâ Pla-
tonis ea est, digna profectò Authore,
abus tantum voculis, MEDITATIONE, puta,
lvatur. Censebat Divinus ille Vir, tantò nos eva-
es, quantò vivaciùs consideremus mortem. Ne-
ipso falsus est, cùm, quodcunque in Philoso-
, circa mortis meditationem reperiamus. Mor-
, quæ rectam vivendi rationem monstrat, atque
it, quales esse in morte desideramus. Ea, animum
quæ à verò nos abducere, aut aliquam, nomini
m notam inurere possunt. Ea est, quæ do-
, timorem pellit, tranquillitatem inducit;
scasuum animum varietates firmat, adversus
reddit, quando omnia ab eodem impedinen-
tantò paratior sit, sicubi res exiget, statim,
quando est faciendum, statim exire, quo ali-
ndum, tabernaculo suo. Quæ enim ista mor-
st, aut socordia, cùm cognati simus DEO, cùm
terris animal, præter hominem, cognitione.
DE